

[Hanne Severinsen]

være til stede, vil jeg på hans vegne sige, at at vi kan tilslutte os dette lovforslag, der er en følge af vandmiljøplanen, som vi vedtog for et år siden. Det er et gammelt løfte, vi har givet landbruget i forbindelse med, at de skulle have de grønne marker.

Jeg er i øvrigt helt enig i de betragtninger, som hr. Rønholt kom med vedrørende en eventuel konsensuskonference og om selve vandmiljøplanen, men opfatter ikke, at vi skal have den som sådan til debat i dag.

Men altså: Et af de forslag, der var i vandmiljøplanen, var, at for at undgå nedsivning af kvælstof skulle man etablere de grønne marker, og da forslaget blev vedtaget, lovede man kompensation. Allerede sidste år fremsatte firkløverregeringen et forslag om reduktion af ejendomsskatterne med samme beløb, som skulle gives i kompensation. Det var en enkel måde at gøre det på, men det kunne der ikke skaffes flertal for, og det er jo selvfølgelig trist.

Det fremsatte lovforslag nr. L 240 opfylder også Folketingets løfte til landbruget. Det er lidt mere kompliceret, men virkningen, en reduktion af ejendomsskatterne med 65 mio. kr. i 1989 og 165 mio. kr. det følgende år, følger aftalen, men udbetalingen sker først i 1990.

Der har været rejst noget kritik over alt det besvær for 21 kr. pr. ha i år og 55 kr. pr. ha de følgende år. Nu er det jo trods alt 65 og 165 mio. kr., det drejer sig om, og det er dog et betydeligt beløb. Da det bliver modregnet i grundskatterne, er vi i Venstre tilfreds med, at dette kan være det første tiltag til at afskaffe de uretfærdige grundskatter.

Vi vil derfor takke ministeren og tilslutte os forslaget og håbe på, at vi gennem et hurtigt udvalgsarbejde kan få det vedtaget inden sommerferien.

Dohrmann (FP):

Noget af det dyreste, mest erhvervsfjendtlige og tåbeligste, Folketinget har vedtaget i nyere tid, er den vandmiljøplan, som er blevet omtalt flere gange i dag.

Ministerens forslag er en udløber af denne vandmiljøplan, og der hersker nok ikke megen tvivl om, at ministeren har brugt temmelig god tid på selve lovforslagets titel, og det lyder jo smukt: »Lov om fradrag i ejendomsskatter m.v. i forbindelse med etablering af grønne marker«. Læser man så første spalte igennem, bli-

ver ministeren ligesom lidt mere ærlig, for så indrømmer han længere nede, at det, der reelt er tale om, er tilskud.

Når jeg siger, at det er noget af det mest erhvervsfjendtlige, der er vedtaget, og også det dyreste, så hænger det naturligvis sammen med, at de partier, som vedtog vandmiljøplanen, sprang ud med begge ben, fordi det pludselig var blevet så dejlig populært – troede man da i hvert fald – at være så grøn som muligt. Det var ikke så meget markerne, man tænkte på dengang, slet ikke de grønne marker, nej, det var vælgerne, man tænkte på. Man skulle suge nogle vælgere til sig, og resultatet blev altså, at man vedtog en vandmiljøplan, som er så ugennemtænkt, at langt, langt de fleste kommuner, ja selv folketingspolitikere, der havde stemt for lovforslaget i sin tid, i dag sætter et stort spørgsmålstegn ved fornuften i hele denne plan, der som sagt koster både det ene og det andet.

Ministeren har også et hængeparti, der hedder braklægning. Nu er det altså i denne omgang de grønne marker, der skal fritages for ejendomsbeskatning. Jeg ser for mig, at næste gang ministeren kommer med et forslag af denne karakter, så bliver det nok et lovforslag om fradrag i ejendomsskatterne for dem, som lægger deres jord brak.

Fremskridtspartiet har gentagne gange erklæret sin støtte til de landmænd, der har en god og fornuftig produktion, og derfor mener vi ikke, at nogen – hverken via vandmiljøplan eller andre mere eller mindre erhvervsfjendtlige foranstaltninger – skal begunstiges på nogen som helst måde. Som følge deraf siger vi naturligvis også nej til det foreliggende forslag. De landmænd, som vi er interesserede i at hjælpe og holde gang i og give nogle ordentlige og rimelige vilkår, er dem, som vil drive en fornuftig landbrugspolitik og tilrettelægge deres produktion ud fra det, der nu engang er godt og rigtigt og økonomisk holdbart. Men den slags fiksfakserier, som ministeren her foreslår, siger vi nej til.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag skal ses som et led i vandmiljøplanen. Umiddelbart efter vedtagelsen af denne blev der truffet en politisk aftale om erstatning for oprettelse af grønne marker. Jeg mener, at regeringen med dette forslag er kommet landbruget i møde ved at fremsætte et